

Studium Generale – met de colleges van Röling, Vlekke, Fortmann en Popma over „oorlog en vrede” en van Berkhof, Patijn en Luns over „wereldorganisaties” – veel belangstelling had. Voorts nog dat Ds. Voerman als studentenpredikant ging en Ds. Schippers als zodanig kwam en dat mej. Veldman als tweede studentenpsycholoog werd benoemd.

In de zoveelste plaats, dat Groen een buitengewoon hoogleraarschap in de oceanografie aan de Rijksuniversiteit te Utrecht aanvaardde, dat Drogendijk kroonlid werd van de Ziekenfondsraad en Rang zijn plaatsvervanger in deze, dat Voous een Z.W.O.-toelage ontving voor een onderzoek naar de verspreiding van zeevogels, dat Anema's 60-jarig jubileum als hoogleraar voor de senaat aanleiding was hem een paar flessen wijn cadeau te doen en dat de Personeelsvereniging haar 10-jarig bestaan vierde met een aantal knappe manifestaties van voor mij verrassende creativiteit harer leden op het gebied van de humor en van de jazz. Bijna tenslotte, dat voor het natuurkundig laboratorium de volgende instrumenten van grotere omvang werden opgesteld: een cyclotron voor de versnelling van protonen, deutonen en alpha deeltjes, waarbij de energie voor b.v. protonen gevarieerd kan worden tussen 5 en 30 MeV en een massaseparator voor het scheiden van radioactieve isotopen, terwijl de cascade versneller werd opgebouwd na uitbreiding in het nieuwe laboratorium, en dat onze universiteit de eer had namens de Landelijke Commissie voor Academische Studievoorzichting de rij te openen van universiteiten en hogescholen, die telkens een keer in het voorjaar en in het najaar aan leraren van het v.h.m.o. en vooral aan schooldecanen, informatie zullen gaan geven over aspecten van het wetenschappelijk onderwijs. Op een oor na tenslotte, dat alles in gereedheid werd gebracht om Ad Valvas in nieuwe stijl te doen verschijnen en dat op de valreep het Studiefonds werd omgebouwd tot een universiteitsfonds. En eindelijk, dat de reacties op de publicatie aangaande het verlenen van eredoctoraten bij het komende lustrum over het algemeen bijzonder gunstig waren; nadat Flex in Trouw (28 juli 1965) al lang de geste van de senaat had getypeerd als christelijk-mondiaal, gaf een wat zure openbare reactie van de kant van een organisatie die zich in naam van Althusius druk maakt over het zuiver houden van haar interpretatie van de erfenis van Groen en Kuiper, de